

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717212375
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6717212375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: E.. L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., M. XXXX, zast. Advokátska kancelária Krnáč s.r.o., IČO: 47 232 293, so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie Slobody 2, proti žalovanému: L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., M. XXX, zast. Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o., IČO: 50 492 934, so sídlom vo Zvolene, Trhová 992/1, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 09.11.2020, č.k. 13C/48/2017-365, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v I., II., III., V. a VI. výroku p o t v r d z u j e .
- II. Rozsudok okresného súdu v VII. , VIII. výroku z r u š u j e .
- III. Odvolanie žalovaného proti IV. výroku o d m i e t a .
- IV. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného k pozemkom parc. č. KN „C“ XXXXX/X o výmere 143 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KN „C“ XXXXX/X o výmere 14 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KN „C“ XXXXX/X o výmere 132 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KN „C“ XXXXX o výmere 59 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KN „C“ XXXXX o výmere 35 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú umiestnené v zastavanom území obce v k. ú. B., obec B., okres Y., a ktoré sú evidované Okresným úradom Y., katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX.

II. Súd p r i k a z u j e pozemky parc. č. KN „C“ XXXXX/X o výmere 143 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parc. č. KN „C“ XXXXX/X o výmere 14 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria a parc. č. KN „C“ XXXXX o výmere 35 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú umiestnené v zastavanom území obce v k. ú. B., obec B., okres Y. a ktoré sú evidované Okresným úradom Y., katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX do výlučného vlastníctva žalobcu.

III. Súd p r i k a z u j e pozemky parc. č. KN „C“ XXXXX/X o výmere 132 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria a parc. č. KN „C“ XXXXX o výmere 59 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú umiestnené v zastavanom území obce v k. ú. B., D. B., okres Y. a ktoré sú evidované Okresným úradom Y., katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX do výlučného vlastníctva žalovaného.

IV. Žalobca je p o v i n n ý odstrániť dočasné stavby „dreváreň“ a „chliev“ umiestnené na parcele KN „C“ č. XXXXX, o výmere 929 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, ktorý je evidovaný Okresným úradom

Y., katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXX, ktoré sú vyznačené v Grafickej prílohe č. 1 Znaleckého posudku č. 3/2019 zo dňa 30.04.2019, vyhotoveného znalcom C.. L. X., B. P. XXX, XXX XX P., do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Súd z r i a d ť u j e vecné bremeno k pozemkom v k.ú. B. parcela KN „C“ č. XXXXX/X o výmere 143 m² a KN „C“ č. XXXXX o výmere 35 m² v hraniciach vyznačených bodmi 1, 2, 3, 4 tak ako je to zakreslené v geometrickom pláne č. 13C/48/2017 zo dňa 17.04.2019, príloha č. 10 vypracovaného C.. L. X., znalcom z odboru Geodézia, kartografia a kataster nehnuteľností, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia v prospech oprávneného vlastníka rodinného domu súp. č. XXX, pozemku k. ú. B. parcela č. KN „C“ XXXXX/X o výmere 132 m², parcely č. KN „C“ XXXXX o výmere 59m² spočívajúce v práve umiestnenia elektrickej prípojky vrátane osadenia elektrometra a v právach vykonávania jej opráv, údržby, odstraňovania porúch za týmito účelmi v práve povolenia vstupu pešo a mechanizmami v nevyhnutnej miere na tieto pozemky. Povinný z uvedeného vecného bremena je vlastník pozemkov k. ú. B. parcela č. KN „C“ XXXXX/X a parcela č. KN „C“ XXXXX, ktorý je povinný tieto práva oprávneného z vecného bremena strpieť.

VI. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.

VII. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť znalcovi C.. L. X., s miestom výkonu činnosti vo X. M., M. X znalečné v rozsahu 50%, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o určení výšky znalečného.

VIII. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť znalcovi C.. L. X., s miestom výkonu činnosti vo X. M., M. X znalečné v rozsahu 50%, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o určení výšky znalečného.“
2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že pri rozhodovaní vychádzal zo záverov znaleckého posudku č.k. 3/2019 vypracovaného znalcom C.. L. X., podľa ktorého je rozdelenie parciel predmetu del'by, ktoré sú evidované na LV č. XXXX podľa návrhu žalobcu na samostatné časti technicky možné z hľadiska rozlohy, celkovej plochy a tvaru nových pozemkov tak, aby slúžili každému vlastníkovi podľa svojej povahy a funkčného využitia, nakoľko nevzniknú neprimerane malé pozemky nevhodného tvaru. Nakoľko nedošlo k dohode spoluvlastníkov, súd spoluvlastníctvo účastníkov k predmetným nehnuteľnostiam zrušil a prikázal uvedené pozemky vo výlučného vlastníctva žalobcu, ako aj žalovaného, keďže podľa znaleckého posudku je rozdelenie parciel predmetu del'by možné. Za účelom zabezpečenia komfortného prístupu žalovaného cez parcely KN „C“ č. XXXXX a XXXXX na parcelu KN „C“ č. XXXXX/X zaviazal žalobcu na povinnosť odstrániť dočasné stavby, a to dreváreň a chliev, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tieto sú vo vlastníctve žalobcu a sú umiestnené na parcele KN „C“ č. XXXXX o výmere 929 m², pričom takýto výrok podľa názoru okresného súdu je práve v záujme žalovaného, aby mal istotu, že keby žalobca neodstránil predmetné dočasné stavby, tak si žalovaný môže vynútiť odstránenie týchto dočasných stavieb podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Jediným problémom sa javí stavba maštale na parcelách KN „C“ č. XXXXX a KN „C“ č. XXXXX, ktorá predstavuje súvislý konštrukčný celok, pričom súd poukázal na to, že predmetné parcely nie sú predmetom tohto konania. Zároveň súd zriadil aj vecné bremeno podľa § 142 ods. 3 Občianskeho zákonníka vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 3/2019, a to k elektrickej prípojke, pretože po rozdelení parciel predmetu del'by zostala časť tejto prípojky, vrátane osadenia elektromera na novom pozemku vo vlastníctve žalobcu (parcela KN „C“ č. XXXXX/X a XXXXX). Ostatné inžinierske siete citované v odpovedi č. 3 znaleckého posudku, nie je nutné riešiť geometrickým plánom, pretože po rozdelení parciel predmetu del'by zo stávajú na parcele vo vlastníctve toho účastníka konania, ktorému patrí aj konkrétna inžinierska sieť. Pokiaľ žalovaný poukazoval na zákonné ustanovenie § 142 ods. 2 OZ a žiadal, aby súd podielové spoluvlastníctvo nezrušil a nevyporiadal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, podľa názoru okresného súdu uvedené zákonné ustanovenie v predmetnom prípade nebolo možné aplikovať. Rozhodnutie oprel o ust. § 137 ods. 1, § 141ods. 1, § 142 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Zároveň výrokom VII. a VIII. zaviazal obidve strany sporu k povinnosti zaplatiť znalcovi znalečné v rozsahu 50% s poukazom na ust. § 259 CSP.

3. Proti rozsudku sa odvolal žalovaný. Rozsudok súdu prvej inštancie žiadal zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne rozsudok zmeniť tak, že súd podielové spoluvlastníctvo nezruší a žalobu v tejto časti zamietne. Rozsudok okresného súdu považuje žalovaný za nesprávny, arbitrárny, vedený snahou za každú cenu spoločný dvor rozdeliť, a to aj za cenu porušenia zásad hmotného a procesného práva, pričom v niektorých bodoch jeho odôvodnenia je nepreskúmateľný a jeho odôvodnenie je zmätočné. Súd porušil právo na spravodlivý proces pre jeho arbitrárnosť,

nevysporiadal sa so všetkými relevantnými skutočnosťami preukázanými dokazovaním, rozsudok riadne neodôvodnil a vydal nezákonné uznesenie dňa 11.09.2020. Predmetné parcely tvoria spoločný dvor, ktorý je prilahlý k domovým nehnuteľnostiam a spoločne užívaný žalobcom a žalovaným, ako aj ich právnymi predchodcami už niekoľko desaťročí. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia jednostranne interpretoval jednotlivé dôkazy, najmä znalecký posudok bod 13. odôvodnenia rozsudku, z ktorého vynechal najdôležitejšiu časť, a to, že znalec za daného stavu usporiadania stavieb a vecných bremien uviedol na strane 10. bod 4., 5. posudku a strane 11. bod 7. b) posudku, že je možné síce pozemok, spoločný dvor rozdeliť a na druhej strane uvádza, že obmedzenie predstavuje 1. elektrická prípojka k neevidovanej stavbe „maštali“; 2. stavby neevidované, ktoré majú charakter dočasných stavieb, dreváreň, udiareň a chliev; 3. okrem prípojok elektriky, plynu, vody a kanalizácie, na ktorej je potrebné pre reálne rozdelenie zriadiť vecné bremená, hoci sa nachádzajú na pozemkoch žalobcu a bez týchto vecných bremien užívanie rozdelenej nehnuteľnosti zo strany žalovaného nie je možné. Tieto závery znaleckého posudku okresný súd ignoroval a vôbec sa s nimi nevysporiadal. Namietal postup súdu, ktorým pripustil tzv. zmenu žaloby podanú žalobcom, ktorú súd prezentoval v bode 17. a odôvodnil bodom 30. napadnutého rozsudku. Podľa názoru žalovaného nejedná sa o zmenu žaloby podľa ust. § 140 CSP, ale o nový návrh - žalobu, ktorý je neprípustný (§ 131 CSP), lebo žaluje žalobca sám seba na splnenie z viacerých podmienok uvedených v znaleckom posudku. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku uvedeného v bode 32., keď žalobca dostal z celkovej výmery žalobou dotknutých pozemkov 386 m² výmeru 192 m² a žalovaný výmeru 191 m², takže žalobca by mal žalovanému doplatiť výmeru 1m², čo je suma 21,85 Eur a nie naopak. Za nezákonný považuje aj výrok o povinnosti žalovaného platiť trovy konania v celom rozsahu, keď súd nevzal do úvahy, že žalobca na námietky žalovaného viackrát žalobu upravoval, vôbec sa nechcel baviť o vecných bremenách, ktoré súd nakoniec musel z úradnej moci zriadiť. Žalovaný musel navrhnúť znalecké dokazovanie aj ohliadku na mieste samom, aby sa odstránili chyby žaloby. Má za to, že aj jeho osobné pomery sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú súdu, aby rozhodol o nezrušení predmetného spoluvlastníctva podľa § 142 ods. 2 OZ.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za správny a zákonný, navrhol ho potvrdiť. Rozsudok je dostatočne presvedčivý a vecne správny, zákonný a nevykazujúci znaky arbitrárnosti. Hneď v úvode navrhol podľa ust. § 386 písm. d) CSP odvolanie odmietnuť, nakoľko v odvolaní nie je uvedený ani jeden relevantný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 CSP. K argumentácii žalovaného uvedenej v odvolaní žalobca ďalej uviedol, že dočasné stavby dreváreň a chliev na parcele CKN XXXXX sú vo vlastníctve žalobcu a po rozdelení podielového spoluvlastníctva k nim žalobca nebude mať prístup. Návrh na zmenu, resp. rozšírenie petitu považoval žalobca za ústretový krok zo strany žalobcu. Žalobca oslovil žalovaného ešte pred podaním žaloby na súd za účelom komplexného vysporiadania všetkých nehnuteľností 3x ústne a 4x písomne, a to z dôvodu hľadania kompromisných riešení, ako aj z dôvodu vyhnutia sa súdnemu sporu, pričom ani s jedným navrhovaným riešením žalovaný nesúhlasil. Z toho dôvodu bol žalobca nútený podať žalobu. Žalobca považuje tvrdenia žalovaného ohľadom dlhoročnej tradície, čo sa týka spoločného užívania pozemkov za všeobecné tvrdenia bez opory v relevantnej a racionálnej argumentácii. K prečíslovaniu parciel došlo v roku 2017, preto došlo k zmene žaloby v zmysle prečíslovania sporných parciel, ktoré boli v tom čase predmetom sporu a vykonal ich kataster a žalobca k prečíslovaniu žiadnym spôsobom neprispel. Kvôli nezhodám bol podaný aj podnet na Mestský úrad v B., ktorý je vedený pod č. XXXX/XXXX. Všetky prípojky elektriny, plynu, vody a kanalizácie má žalovaný jednoduchú možnosť viesť cez vlastné pozemky, bez toho, aby obmedzoval žalobcu v užívaní pozemkov v jeho výlučnom vlastníctve. Septik a kanalizačné potrubie má v súčasnosti vedený cez pozemok vo výlučnom vlastníctve žalobcu, pričom táto stavba je neoprávnená a nelegálna, keďže ju žalovaný postavil bez súhlasu žalobcu ako aj bez stavebného povolenia v čase, keď bola časť domu žalobcu neobývaná. Túto stavbu už riešil aj štátny stavebný dozor v B., pričom vyzval žalovaného na odstránenie stavby septiku z pozemku a vybudovanie si žumpy alebo čistiarne odpadových vôd v lehote do 30.05.2020. Žalovaný tak neučinil a predmetný septik nedáva vyprázdňovať kompetentnou firmou. Čo sa týka vedenia plynu a vody, žalovaný si aj tieto siete môže viesť cez vlastný pozemok, aby neobmedzoval žalobcu v užívaní jeho pozemkov. Navyše plynové potrubie žalovaného v momentálnom stave nespĺňa podmienky vzdialenosti od stavby, čo je v rozpore s bezpečnostnými požiadavkami. Tieto siete boli preložené iba dočasne, pretože predtým sa nachádzali pod základmi prístavby žalobcu, ktorá bola povolená štátnym stavebným dozorom. V čase vzniku sporu (rok 2015) žalovaný vyzval žalobcu na ukončenie užívania pozemku podľa zápisnice z roku 1971, nakoľko sa má jednať o jeho nehnuteľnosť. Žalovaný takýmto spôsobom prispel k ukončeniu spoločného užívania nehnuteľností, pričom žalovaný vo výzve uviedol, že vyššie spomenutá zápisnica z roku 1971 pre neho stratila význam. V čase keď sa stala časť domu žalobcu neobývanou,

pretože právny predchodcovia žalobcu zomreli a žalobca s rodinou bol dlhodobo v zahraničí, žalovaný odstránil hnojisko žalobcu a na tom mieste bez vedomia žalobcu postavil prístavbu, ktorú si ukotvil na strechu domu žalobcu. V spoločnom užívaní boli aj senáž a udiareň, ale po vzniknutom spore žalovaný obmedzil žalobcovi prístup do uvedených dočasných stavieb. Vzhľadom na tieto skutočnosti, spoločné užívanie uvedených nehnuteľností nie je v takej podobe ako to bolo za právnych predchodcov žalobcu a žalovaného možné, pričom hlavným dôvodom narušenia týchto „150“ ročných zaužívaných vzťahov nie je žalobca, ale správanie a konanie žalovaného, preto považuje žalobca argumentáciu žalovaného o spoločných dvoroch za právne irelevantnú pre posúdenie predmetnej veci. Žalovaný si nezákonným spôsobom budoval stavby na pozemkoch vo výlučnom vlastníctve žalobcu, a teraz sa domáha zriadenia vecných bremien k týmto nelegálnym stavbám. Žalovaný argumentuje svojim zdravotným stavom a vekom, ale za túto situáciu si môže sám, svojim správaním a žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný pozabudol na zdravie detí žalobcu, ktoré ohrozuje žalovaný úmyselným vypúšťaním dobytká a ponechávaním voľného pohybu psov, ako aj absolútne nevhodným a stresujúcim oslovovaním detí žalobcu.

5. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na dôvodoch svojho odvolania. Poukázal na to, že pokiaľ sa vytvárajú dve samostatné veci, musí byť zachovaný k týmto veciam prístup tak, aby sa užívanie, rozsah a podmienky užívania po rozdelení veci zachovali v stave, v akom boli pred rozdelením. Žalobca zabudol uviesť, kto bude náklady na preloženie plynu, elektriny, vody, kanalizácie a septiku po rozdelení spoločného dvora znášať a ako sa bude na týchto nákladoch žalobca podieľať. Na záver uviedol, že je kedykoľvek ochotný sa na deľbe dohodnúť, hoci ju pokladá za daného stavu ako totálnu komplikáciu dlhodobého viac desiatok rokov spoločného nerušeného užívania. Je však potrebné pre túto deľbu vyriešiť všetky prekážky, na ktoré poukázal v odvolaní, ako aj vo svojom vyjadrení, a ktoré boli v priebehu sporu súdom zistené a znalcom konštatované a rozsudkom súdu nevyriešené.

6. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že opätovne apeluje na skutočnosť, že napriek tomu, že odvolanie žalovaného je pomerne obsiahle, nie je v ňom uvedený ani jeden relevantný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 CSP. Odvolanie žalovaného naďalej žiada odmietnuť a v odvolacom konaní nepokračovať. V prípade, že by sa odvolací súd nestotožnil s vyššie uvedenou argumentáciou žalobcu ohľadom odmietnutia odvolania žalovaného s poukazom na ustanovenie § 386 písm. d) CSP, žalobca má za to, že vo svojom predchádzajúcom podaní sa relevantným spôsobom vyjadril aj k jednotlivým tvrdeniam žalovaného, ktoré žalovaný uviedol vo svojom odvolaní a opätovne ich uvádza aj vo vyjadrení. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie sa s námietkami žalovaného dostatočným spôsobom vysporiadal a v tejto súvislosti poukázal na bod 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobca má za to, že chaotické, nesprávne a mnoho krát aj zavádzajúce tvrdenia žalovaného, ktoré uvádza vo svojom odvolaní ako aj vyjadrení, nemôžu spôsobiť zrušenie alebo zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré žalobca považuje za zákonné a správne.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v napadnutých výrokoch I., II., III., V., VI., odvolanie žalovaného proti výroku IV. odmietol podľa § 386 písm. b) CSP a rozsudok vo výrokoch VII. a VIII. zrušil podľa § 389 písm. d) CSP.

8. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného vzhľadom na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného, ktorým žiadal odmietnuť odvolanie žalovaného pre neuvedenie odvolacích dôvodov odvolací súd uvádza, že v zmysle § 363 CSP v odvolaní popri všeobecných náležitostiach odvolania, bol odvolateľ (žalovaný) povinný uviesť aj, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda a čoho sa odvolateľ domáha, aj z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, t.j. uviesť konkrétne odvolacie dôvody vymedzené v ustanovení § 365 CSP. Žalovaný odvolacie dôvody v odvolaní v zmysle § 365 ods. 1 CSP uviedol hneď v úvode svojho odvolania a v odôvodnení odvolania dostatočne poukázal na to, z akého dôvodu nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu. Odvolací súd preto nepristúpil k odmietnutiu odvolania žalovaného, pretože v konaní bolo možné pokračovať, keď v odvolaní boli uvedené konkrétne odvolacie dôvody ako aj všetky ostatné náležitosti odvolania.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti, v nadväznosti na odvolacie námietky žalovaného.

11. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu

z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ako aj argumentáciou žalobcu uvedenou v jeho vyjadreniach k odvolaniu žalovaného a rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, preto odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP.

12. Žalovaný v odvolaní neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia. S ním namietanými skutočnosťami sa vysporiadal už okresný súd a nebolo účelné ani dôvodné, aby ich odvolací súd opakoval.

13. Obsahom práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky patrí (okrem iných) aj právo na vypořádanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami sporu o strany súdu a právo na spravodlivé prejednanie veci, ktorého súčasťou je i právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

14. Okresný súd svojim postupom neporušil právo na spravodlivý proces žalovaného, tak ako to namieta žalovaný, rozhodnutie okresného súdu nie je arbitrálne a súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, rozsudok je riadne odôvodnený, presvedčivý a preskúmateľný. Námietka žalovaného v tomto smere nie je dôvodná.

15. Nemožno súhlasiť ani s argumentáciou žalovaného, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia jednostranne interpretoval jednotlivé dôkazy, a to najmä znalecký posudok, keď neprihliadol na obmedzenia, za ktorých je možné pozemok - spoločný dvor rozdeliť. So závermi znaleckého posudku sa okresný súd náležite vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, a to v bodoch 29., 30., 31., 33. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a správne zriadil vecné bremeno len k elektrickej prípojke, tak ako je to uvedené v V. výrokovej časti rozsudku, a to s poukazom na závery znaleckého posudku C.. X., z ktorého jednoznačne vyplynulo, že praktické obmedzenie rozdelením parciel, ktoré sú predmetom sporu predstavuje len elektrická prípojka príľahlej domovej nehnuteľnosti žalovaného, kde by po rozdelení parciel predmetu del'by zostala časť tejto prípojky vrátane osadenia elektromera na novom pozemku vo vlastníctve žalobcu (parcela KN „C“ č. XXXXX/X a XXXXX). Ostatné inžinierske siete citované v odpovedi č. 3 znaleckého posudku nebolo nutné riešiť geometrickým plánom, pretože po rozdelení parciel predmetu del'by zostávajú na parcele vo vlastníctve toho účastníka konania, ktorému patrí aj konkrétna inžinierska sieť.

16. Pokiaľ okresný súd nezriadil vecné bremeno k ďalším inžinierskym sieťam, tak ako to namieta žalovaný, jeho postup bol správny, nakoľko predmetom sporu - reálnej del'by neboli parcely, na ktorých sa predmetné inžinierske siete nachádzajú. Pokiaľ mal žalovaný záujem riešiť aj tieto inžinierske siete, mohol v konaní vzniesť vzájomný návrh, čo však neučinil. Žalovanému navyše nič nebráni, aby všetky prípojky si viedol cez vlastné pozemky bez toho, aby obmedzoval žalobcu v užívaní pozemkov v jeho výlučnom vlastníctve, tak ako na to správne poukázal žalobca vo svojom vyjadrení a odvolací súd sa s jeho argumentáciou v plnom rozsahu stotožňuje. V tomto smere okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu nepochybil, pokiaľ vzájomný návrh zo strany žalovaného na takéto vypořádanie nebol urobený.

17. Nemožno prisvedčiť ani námietkam žalovaného vo vzťahu k nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku uvedeného v bode 32. Zo záverov znaleckého posudku C.. Y. V. (č.l. 214 spisu) jednoznačne vyplýva, že žalobca nadobudol do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v celkovej všeobecnej hodnote vo výške 4 195,20 Eur a žalovanému boli prikázané vo výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v celkovej všeobecnej hodnote vo výške 4 238,90 Eur, tak ako na to správne poukázal aj okresný súd v predmetnom bode 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Rozdiel v uvedených všeobecných hodnotách potom skutočne predstavuje sumu 43,70 Eur v prospech žalovaného. Námietka žalovaného, že žalobca by mal žalovanému vyplatiť výmeru 1 m² v sume 21,85 Eur je nedôvodná.

18. Odvolací súd zároveň odmietol odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. b) CSP proti IV. výroku napadnutého rozsudku z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou. Osobou oprávnenou podať odvolanie je tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak je odvolanie podané sporovou stranou, odvolací súd skúma, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Odvolací súd dospel k záveru, že IV. výrokom takáto ujma žalovanému nevznikla, nakoľko predmetným výrokom bol uložená povinnosť žalobcovi odstrániť dočasné stavby a nie žalovanému. Uvedeným rozhodnutím neboli dotknuté práva žalovaného, považuje sa teda za neoprávnenú osobu na podanie odvolania proti výroku IV.

19. Odvolací súd potvrdil rozsudok aj v časti priznaných trov konania v rozsahu 100% žalobcovi (VI. výrok). Zo spisu okresného súdu vyplýva, že predmetom konania bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k spornému pozemku - spoločnému dvoru, a to jeho reálnou deľbou. Pred podaním žaloby na súd žalobca vyzval žalovaného viackrát ústne ako aj písomne, pričom k dohode medzi stranami sporu pred podaním žaloby nedošlo. V konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prichádza do úvahy rozhodnutie o trovách podľa úspechu v spore (R 54/1973; pozri aj uznesenie NS SR sp. zn. 4MCdo/10/2012 zo dňa 26.07.2012). Napriek tomu, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je považované za tzv. iudicium duplex je súdna prax jednotná v tom, že rozhodovanie o trovách konania je v zásade založené na princípe procesného úspechu v spore, a to najmä v prípade, ak v konaní boli medzi stranami odlišné názory na samotné zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, prípadne na spôsob vyporiadania a súd vyhovel návrhu strany a spoluvlastníctvo vyporiadal spôsobom, aký bol navrhnutý za situácie kedy žalovaný navrhoval zamietnutie žaloby na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva alebo iný spôsob vyporiadania. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza v sporoch o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva do úvahy predovšetkým v prípadoch, kedy žalovaný pred podaním žaloby súhlasil s navrhovaným spôsobom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ktorý žalobca napriek tomu uplatnil v súdnom konaní (porovnaj Králik, M.: Podielové spoluvlastníctví v Občianském zákonníku. Prvé vydanie, Praha: C.H.Beck 2008, strana 256; rovnako uznesenia NS ČR sp. zn. 22Cdo/1795/2013 zo dňa 10.12.2013 alebo sp. zn. 22Cdo/4600/2015 zo dňa 24.11.2015). Pokiaľ ide o priebeh konania a postoje strán v prejednávanej spore je zo spisu zrejmé, že žalobca podal žalobu po opakovane neúspešnom pokuse o mimosúdne vyriešenie sporu, pričom ním navrhované riešenie sporu sa ukázalo ako dôvodné. Naproti tomu bol to práve žalovaný, ktorý nesúhlasil s mimosúdnym vyriešením sporu a aj v odvolacom konaní mohol podielové spoluvlastníctvo nezrušiť. K týmto skutočnostiam okresný súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania správne prihliadol. Z ustálenej súdnej praxe ohľadne aplikácie ustanovenia § 257 CSP predovšetkým vyplýva, že aplikácia tohto zákonného ustanovenia prichádza do úvahy iba výnimočne, a že neexistenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania inak úspešnej strane treba posudzovať komplexne zo všetkých do úvahy prichádzajúcich hľadísk. Po zohľadnení všetkých uvedených kritérií dospel aj odvolací súd k záveru, že obsah spisu nedáva dostatočný podklad pre aplikáciu ust. § 257 CSP v prejednávanej spore s poukazom na charakter tohto sporu alebo charakter procesnej situácie ako aj majetkové pomery žalovaného. Okresný súd dospel preto k správnejmu názoru o priznaní nároku žalobcovi na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

20. Okresný súd nesprávne postupoval, keď VII. a VIII. výroku zaviazal strany sporu k povinnosti zaplatiť znalcovi znalečné. Podľa zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch podľa ust. § 2 ods. 6 cit. zákona znalec vykonáva svoju činnosť pre zadávateľa za odmenu. Podľa § 2 ods. 1 znalec je fyzická osoba alebo právnická osoba splnomocnená štátom na vykonávanie činnosti podľa tohto zákona, ktorá je zapísaná v zozname znalcov. Ak súd ustanoví znalca, znalec vstupuje do vzťahu so súdom, nie stranami sporu a nárok znalca na odmenu nemôže byť v konečnom dôsledku podmienený tým, že bude v rozhodnutí odkázaný na vymáhanie odmeny od strany sporu. Takýto názor je v rozpore s účelom znaleckej činnosti vykonávanej pre štát, ak je na vykonanie znaleckého posudku určený rozhodnutím súdu. Znalec má nárok na preddavok, a pokiaľ strana preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

21. Podľa § 259 CSP ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri uplatnení ako svedok.

22. Zároveň treba aplikovať ustanovenie § 260 CSP, podľa ktorého ak súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie, pri rozhodovaní o náhrade výdavkov spojených s vykonaním tohto dôkazu sa riadi ustanoveniami osobitného predpisu, ktorým je napr. zákon č. 382/2004 Z. z.

23. Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z. z. ak súd od ustanoví znalca, uloží zložiť preddavok, bez rozhodnutia poukáže zložený preddavok do 30 dní od jeho zloženia na účet znalca.

24. Citované ustanovenie zabezpečuje riadne vyplatenie znalečného z preddavku zloženého stranami sporu. Ak štát oslobodil od povinnosti zložiť preddavok niektoré subjekty konania, prípadne zle odhadol výšku preddavku, potom preniesol túto nákladovú položku na štát, ktorý je povinný znalečné vyplatiť znalcovi a následne podľa zákonných podmienok si štát takto vynaložené výdavky môže uplatniť ako trovy konania. Súd voči znalcovi vystupuje vždy ako zadávateľ, ktorý je v zmysle zákonnej úpravy povinný uhradiť znalečné, nikdy tieto náklady znalcovi nehradí strana sporu, a to ani vtedy, ak je povinná zložiť preddavok, tento skladá na účet súdu, ktorý je povinný vyplatiť odmenu znalcovi. Súd je povinný po podanom znaleckom posudku vyplatiť znalečné bez ohľadu na výsledok sporu. Nemôže postupovať tak, že nariadi znalecké dokazovanie bez vybratia preddavku a potom zaviaže niektorú zo strán na náhradu

trov znalcovi. Znalec nie je stranou sporu, neuplatňuje trovy, ale odmenu, ktorú súd v rozhodovanom prípade vyplatil už zo zložených záloh stranami sporu.

25. V rozhodovanom prípade nastala situácia, že zložené preddavky pokryly trovy znalečného (str. 235 spisu), preto nie je zrejme prečo súd opätovne rozhodol o znalečnom a navyiac zle zaviazal strany sporu k úhrade znalečného. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zrušil výroky VII. a VIII. podľa § 389 písm. d) CSP.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto mu priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.